

4. МЕТОДИКА ВИЗНАЧЕННЯ СТУПЕНЯ АОРТАЛЬНОГО СТЕНОЗУ

Шостак І - студент 4 курсу
(Тернопільський медичний інститут)

Науковий керівник: к.м.н., ас. Гребеник М.В.

Єдиним радикальним способом лікування аортального стенозу є оперативне втручання. Завдяки великим компенсаторним можливостям лівого шлуночка, вада тривалий час може протікати безсимптомно, не порушуючи загального стану і працездатності пацієнта. Поява клінічних ознак (недостатність кровообігу, стенокардія, аритмія) є запізнілими критеріями для направлення хворих на оперативне лікування. Тому визначення адекватного терміну хірургічної корекції складає важливе і важке практичне завдання. Сьогодні найточнішим показником для оперативного втручання для усунення цієї вади серця є визначення градієнту тиску між аортою і порожниною шлуночка, який визначається в умовах спеціалізованих кардіохірургічних клінік. Існуючі функціональні методи досліджень (ЕхеКГ, ФКГ, ЕКГ) мають ряд недоліків, які не дозволяють отримати достовірні дані тиску.

Нами запропонована удосконалена неінвазивна методика визначення ступеня аортального стенозу на полікардіоаналізаторі ПКА 4-01 (рацпропозиція # 87 від 17.07.1994 р.). Суть її полягає в нашаруванні зображення спірограми сонної артерії на ультразвукове зображення кореня аорти з метою точного визначення періоду вигнання лівого шлуночка, який в подальшому використовується для розрахунку градієнта тиску між аортою і лівим шлуночком та площею аортального отвору на рівні клапана по Bennet D.N., 1975, Gorlin R., 1951. Проведені нами обстеження у 73 чоловік, в тому числі 25 з аортальними вадами, дали достовірні результати і відтворили чіткі кореляційні зв'язки між величиною градієнту тиску, ступенем стенозування та іншими клініко-функціональними показниками.